

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném s předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **B. D. P.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem v Brně, Příkop 8, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2008, č. j. 11 Ca 257/2007 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností brojí stěžovatel proti shora uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2007, č. j. SCPP-3062/C-237-2007. Rozhodnutím žalovaného, ve spojení s jemu předcházejícím rozhodnutím prvostupňového orgánu (Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno), bylo žalobci, s odkazem na ustanovení § 119 odst. 1 písm. a) bod 2 a § 119 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu“), uloženo správní vyhoštění na dobu pěti let od právní moci tohoto rozhodnutí. Doba k vycestování z území České republiky (§ 118 odst. 1 zákona o pobytu) byla žalobci stanovena v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Současně s tím bylo vysloveno, že podle § 120a zákona o pobytu se na žalobce nevztahuje důvod znemožňující vycestování.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) současně s podáním kasační stížnosti požádal, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil odkazem na povahu městským soudem přezkoumaných správních rozhodnutí, přičemž uvedl, že jejich výkon by pro něj představoval nenahraditelnou újmu. Vyjádřil současně názor, že případné přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není též v rozporu s veřejným zájmem.

Podle ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.*

Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného*

usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora popsané argumentace stěžovatele je zřejmé, že hrozbu vzniku nenahraditelné újmy spatřuje výlučně v povaze předcházejících správních rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno, prvostupňovým rozhodnutím (změněným rozhodnutím žalovaného) bylo žalobci uloženo správní vyhoštění na dobu 5 let s povinností opustit území České republiky ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Tato rozhodnutí přitom stojí na závěru, že stěžovatel prokazatelně neoprávněně vstoupil na území České republiky, kde se následně též neoprávněně zdržoval. V průběhu správního řízení pak účelově uznal otcovství k dceři narozené státní občance ČR, a to ve snaze zlegalizovat zde svůj pobyt.

Jakkoli je zřejmé, že realizace uloženého správního vyhoštění (ať již dobrovolná či vynucená) může být stěžovatelem vnímána jako újma, pro závěr o naplnění podmínek pro postup ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. to nepostačuje. Citované zákonné ustanovení totiž vyžaduje, aby se jednalo o hrozbu *nenahraditelné* újmy. Pokud by mělo každé správní vyhoštění představovat pro jeho adresáta nenahraditelnou újmu, zákonodárce by jistě jeho případný přezkum v rámci správního soudnictví spojil s odkladnými účinky *ex lege*. Jestliže tak neučinil, je na žalobci či stěžovateli prokázat, že právě v jeho případě existují specifické okolnosti, které by přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti (jakožto zcela mimořádných procesních institutů) odůvodňovaly. Stěžovatel tak v dané věci neučinil a lze proto bez dalšího uzavřít, že neprokázal existenci hrozby nenahraditelné újmy spojené s právními následky rozhodnutí žalovaného, aprobevnaného napadeným rozsudkem městského soudu.

Vzhledem k tomu, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možné pouze za kumulativního splnění všech podmínek uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než z důvodů výše uvedených návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovět.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu